

Helli Karimus

Maan tuoksu

Maan tuoksu

Runoja

Helli Karimus

Maan tuoksu
Runoja

Maan tuoksu: Runoja

© 2020 Helli Karimus

Julkaisija: Books on Demand, Helsinki, Suomi

Valmistaja: Books on Demand, Norderstedt, Saksa

Julkaisuvuosi 2020

Tekijä: Helli Karimus

ISBN 978-952-80-2545-0

Sisällys

Eetulle	7
Epätoivo	8
Olen hiljaa	9
Intohimo	10
Heikkona vahvana	11
Jää näkemiin	12
Lailla perhosen lintusen	13
Katso neidon tuska	14
Minulla on mies	15
Mörkö	16
Pikku tyttöni	17
Nuku rauhassa	19
Runoilijan kuolema	20
Juhannusruusut	22
Riemuni	24
Joki	25
Hyttynen	27
Mihin majani teen	28
Sinä	29
Tanssi tyttö	30
Viljapelloilla käyn	32
Sinua rakastan	34
Koivu yksin	35
Soi hiljaa	36
Musta laulaja	37
On pelloilla viljaa	38
Varsani	39
Nurmikentät	40
Matonen	41
Aurinko antaa	43
Virta	44
On täällä monta matkaajaa	45
Yksin	47
Varjoni varjosi	48
Liljat valkeat	49
Uupunut	50
Tulkoon mitä vaan	52

Toivosta epätoivoon	53
Sinä et tullut	54
Sinut kerran lähetin tähtiin	57
Riippakoivut	58
Pysähdyn mä tähän	59
Pojat jääkiekkjoukkue 2019	60
Nyt on juhannus	61
Maan tuoksu	63
Lapseni	65
Voi herrani	66
Kätkitkö	67
Toivo	68
Tarkka-ampujat	69
Sydän	71
Surunsilmä	72
Lähelläsi	73
Missä mennään	74
Hän	76
Kevät kesä tuuli	77
Rajalla	79
Koivun lehdet	80
Saksan hirvi	81
Pakkanen tulla saa	82
Polku	83

Eetulle

On niin lohdullista puhua kanssasi siippa.
Vaikka meitä ei yhdistä kuin lapset.
Niin silti olet lohduttava mitä moni ei ole.
Ihanaa pääsen huolistani peloistani.
Kun kerron ne sinulle, olet minulle tärkeä
myös omine juttuinesi. Kaikki kaikessa niinkuin lapsetkin.
Mikä sen parempaa kun kohdata tavata.
Milloin missäkin merkeissä, tulet luokseni joka tapauksessa.
Oli mikä oli toisaalta olet työntäyteinen.
Aina töissä tai puuhamassa jotakin.

En tiedä miksi vuodetkaan ei ole pysäyttäneet ystävyttämme.
Mikään tai kukaan ei voi tulla väliimme.
Meillä on paljon yhteistä yhteinen polku elämän.
Monen vuosikymmenen verran.
Ollaan oltu ystäviä, missä sitä kohdattiin.
Sama se kunhan kohdattiin, kohtaloko loi meidät yhteen.
Ja lapset lujitti liitoamme, joka on avoin.
Elämä on täynnä vuosia joita olemme yhdessä viettäneet.
Ja erillämme ei niin suurta rakkautta mutta yhteensopivuus.
Ystävyys hellä toveruus yhdistää meitä.
Olet aarteeni, parasta mitä lasten jälkeen voi olla.
Toivottavasti kohdataan useammin.
Olet ansainnut enemmän kuin antaa voin.

Epätoivo

Ei syytä ole epätoivoon vaan toivoon joka kannattaa.
Aikojen taa, matkojen taa siivet saa toiveet muassaan.
On lohdullista tietää se on lohtu aina ihmisen.
Käyköön tuonpuoleiseen, lohdutuksen saada voi.
Se uuden toivon loi, matkalaiselle maan.
On turha kiirehtää päämäärä aina eessä on.
Se lohduttaa niinkuin ystävänkin lohdutus.
En ole yksin, vaikka olisinkin ei se haittaa.

Matka joskus loppuu jokaisen, pakko hyväksyä on.
Eikö vaan niin kauan rinnallasi kuljen, kun saan vaan.
Ja se lohduttaa, Ei syyttä ole epätoivoon vaipua.
Sen synkkään maineeseen vaipua.

Siis jätä epätoivo, toivolle sijaa anna käsilläsi sitä kannan.

24.5.2019 helli karimus

Olen hiljaa

intohimoni kanssa, joka odottaa täyttymystään.
Voinko joskus sanoa nyt olen tyydytetty.
Sain levon sain intohimon täyttymyksen.

Se on tunne mikä hiertää.
Mutta täytyessään saa rauhan levon antaumuksen.
Intohimon odottaessa vuoroaan kärsivällisesti.
Onko se pelkkää halua himoa joka herää.
Jonka haluaa tyydyttää.
En tiedä olen vaan vankittu tunteeseen.
Mikä tarkoitus on halulla himolla itseen toiseen.
Tyydyttämättömänä palaa karrelle kuihtuu pois.
Niinkuin sitä ei ois, minne kaikki himo halu menee.
Samaan lähteeseen rakkauden kanssa niinkö.

Kuka vastaisi en nyt ymmärrä, muuta kun patoutumat
haluaa ulospääsyt.
Kiihtynyt kaipaus menee ja tulee.
Mutta halun on saatava purkatua,
sammumattomaan lähteeseen.
Tarvitsee hiljaisen virran veden juoksuun.

Kaikki on saatu, kaikki on annettu jäljelle jää vain ihminen.
Vailla mitään.

Intohimo

Intohimo syttyy, haluni rakastaa
en voi estää sen kulkua minussa.
Koetan hillitä sitä, mutta vaikeata on
 halun asettuessa mieleen ja krooppaan.
En voi tehdä mitään olen vanki, mitä teen.
Miten selviän itsekseni, miten toinen selviää.
Kysymys kuuluu,
koitan rauhoittua mutta intohimo on kuin hevonen.
Tai itsepäinen muuli, joka itsepäisesti vaatii esille päästä.
Täyttymystään odottaen, kutina mikä se on miksi se on.
Miksi haluan intohimoni tyydyttää, miksi se on ihmisessä.

Olen onneton, kielletty intohimo vielä pahempi.
Haluaisin kysyä kaverilta,
 miksi hän herätti minussa uteliaan himon.
Jokuhan sen tyydyttää, ja on nuoruuden päiviltäni tuttu tunne.

En kehtaa katsoa häntä, pelkään että jään kiinni siitä.
Hän huomaa, olen piilossa tunnetta ventovieraaseen.
Oletko sinä kokenut samaa,
olenko palanut poroksi.
Tunteideni tähden, jotka kahlittuna ovat minulla.
Odottaen vuoroaan, ehkei koskaan tule vuoroa.

Koska on kiellettyä rakkautta, ventovieraaseen.

Tässä kirja luonnon vaikutuksista minuun vaikken ole niin lähellä luontoa se vähäinenkin koskettaa syvästi minua rakastan tätä kirjaa ja se antaa elämyksiä pitkään toivoisin sinunkin saavan elämyksiä kirjastani tämä on runokirja ja odotan siltä paljon

